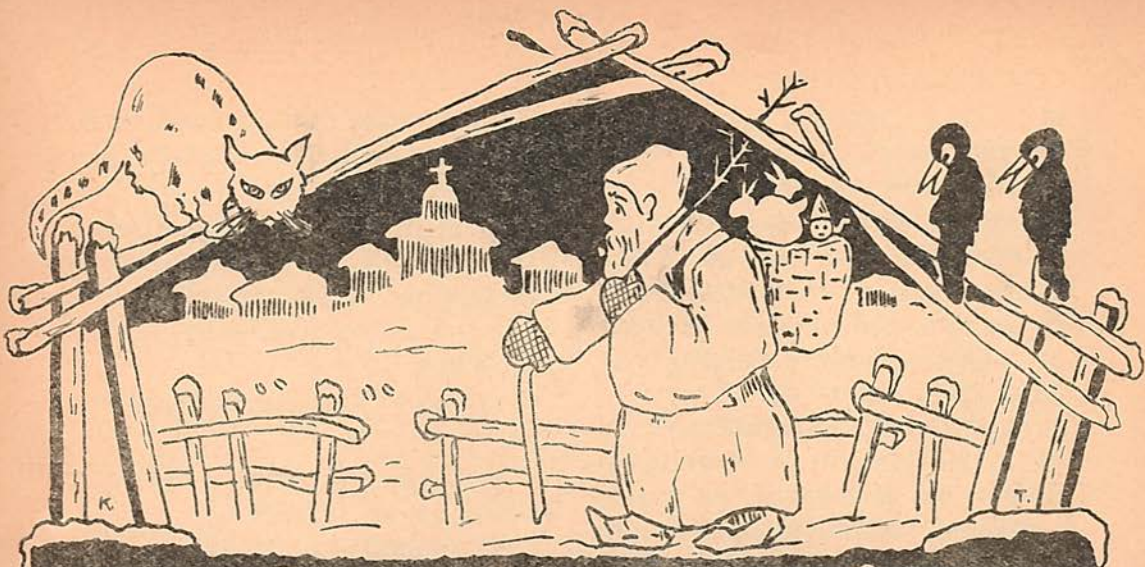

Веселъ дѣдо.

Съ вихри, прѣспи и фъртуни,
съсъ абичка и калцуни
дѣдо Снѣжко стигна,
веселби повдигна.

Наредилъ е по кумини,
за да види кой що мине,
рунтави калпаци,
като на юнаци.

По прозорцитѣ изписалъ
безъ писалка и бърсалка
китки и цвѣтенца,
сребърни листенца.

А дърветата накичилъ,
безъ въ школото да е училъ,
съ бисеръ огърлици,
сребърни парици.

Ранъ Босилекъ.

